

Den helige Mikael's dag 2018

Årgång 1

Eftertanke KT

Det finns strider som utkämpas med till synes mycket små medel. Bakom en skiftning som passerar förbi nästan obemärkt kan utspela sig en strid med både draken och hans änglar. Kraften är väldig. Rädslan förlamar. Ändå kan stiga ur djupen vårt allra starkaste jag. När livet gör halt. När vi trycks tillbaka och måste bära långt mer än vad vi egentligen förmår att bära; kan allting i ett slag bli tyst och stilla. Hit men inte längre! Här ska dina stolta vågor hejdas (Job 38:11). Här blir jag modig och försiktig på en och samma gång. I samma stund som havet spärras av står jag både skör och stark i ett nytt och annat flöde. Från källor bortom allt förnuft strömmar kraftens, kärlekens och självbehärskningens ande (2 Tim 1:7). Den väcker glädjen.

Jag har mött unga människor som märkta av sjukdom, bara dagar före sin egen död, uttryckt en känsla av tacksamhet som gränsar mot lycka. Jag har mött kvinnor och män som under ett helt liv har ängslats; men som när det drar ihop sig och blir skarpt läge i ett slag står rotade i myllan, med armarna mot himlen, och modigt reser sig i hela sin längd. Solen ska inte skada dig om dagen. Ej heller månen om natten (Ps 121:6).

I mitt inre finns ett rum att vara rädd om och att skydda. Det är inte hermetiskt slutet, men när årsring läggs till årsring märker jag att rummet blir mer och mer robust. Rummets väggar bjuder motstånd mot oro och bekymmer. Här bor mina brutna rör och här brinner en flämtande låga (Matt 12:20). Jag har nog aldrig sett en ängel i verkliga livet, men kanske är det här i det inre rummet som de bor; skyddande, varsamma, ömsinta men också stridande, kämpande och orädda. Till glädjens och uthållighetens försvar. Måna om att rummet fylls med det som är friskt och det som är gott. Och när annat sipprar in, outtröttligt bistå med att ösa.

Evangelietexten på den helige Mikael's dag handlar om lärjungar som kommer tillbaka med bevarad glädje. Och det efter en, vad vi kan förstå, både spännande och skrämmande resa bland demoner, skorpioner och ormar. Glädjen klarade deras resa; för tron på Jesus höll demonerna i schack.

Detta är den seger som har besegrat världen, vår tro, läser vi i första johannesbrevet 5:5. Att få återvända till Gud med bevarad glädje, efter spännande och skrämmande livsresor, är en seger i sig. Lägg därtill att både ditt och mitt namn är tecknat i himlen.